
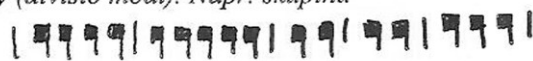

9.36 Notace moteta

Při přepisech modálního zápisu začínáme obvykle s přepisem nejnižšího hlasu- tenoru, v jehož zápisu nacházíme tyto kombinace:

- 1) Skupiny jednotlivých not s nepravidelným počtem členů v jednotlivých ordines.
Tenor se v tomto případě přepisuje v 5. modu . Jediným problémem je délka závěrečné pauzy (divisio modi). Např. skupinu

můžeme interpretovat následujícími třemi způsoby:

- a) (pauzy v 5. modu L + \mathcal{L} .)
 b) Dodržení 6/8 schématu – pauzy L B podle počtu chybějících dob
 c) Pauzy pouze B

Pozn:

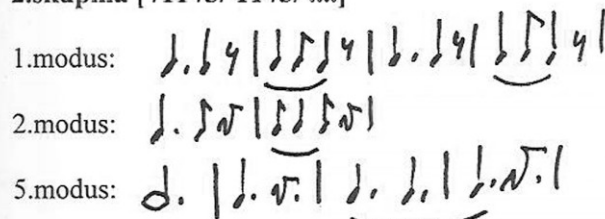
V některých případech musíme L v tenoru interpretovat ve dvojnásobných hodnotách (duplex longae). I když se tento způsob interpretace ze zápisu primárně nepozná, protože duplex longa nemá svůj zvláštní znak, upozorňují na tento způsob přepisu velké vzdálenosti mezi jednotlivými notami v tenoru.

- 2) Nejčastěji je tenor zapsán v tříčlenných ligaturách (ligatura ternaria), popř. ve sledu 1 1 /3/..1 1 /3/ atd. Tyto formule se obvykle čtou v 5. modu, nejsou však vzácné případy, kdy je tenor zapsán v 1. nebo ve 2. modu.

1.skupina [/ 3/ 3/3/...]

2.skupina [/11 /3/ 11 /3/]

Tenor v organu duplu, triplu a quadruplu – 5. modus.

Tenor v klausulích organ (diskantových partiích) podle modu vrchních hlasů.